

**Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2015/2016**

**Vysokoškolská kvalifikační práce - bakaláři (diplomová práce)
posudek vedoucího**

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: Tomáš Moravanský

Název práce: Moja bakalárska práca (Videomeaning)

Slovní hodnocení:

Přípravami na bakalářskou práci jsem s Tomášem Moravanským aka Panáčikem prošel dvakrát. Vzpomínám si, že tehdy napoprvé, a myslím, že tomu jsou dva roky, jsem na něm naléhal, aby při této příležitosti vyslovil co nejkompexněji filosofii a poetiku své dosavadní práce. Do mnou zvažované rovnice jsem zahrnul jeho dlouhodobou a usilovnou práci na hudebních nahrávkách, vydávání alb, vytváření hudebních těles, koncertování, tvorbu videoklipů a dalších vizuálních doprovodů, ale také související budování identity hudebního interpreta, tedy vlastního mýtu, v Panáčikově případě založeném na manifestacích narcismu a budování fiktivního světa plného roztodivných „charakterů“. K němu patří spolupráce s performery, herci a excentrickými figuranty. A protože kořeny Panáčikovy práce shledávám v uvažování o popu a divadelnosti (jevištnímu vystoupení), usoudil jsem, že nejvhodnějším řešením mé rovnice je jakýsi Kabaret Panáčik - komponovaný program zahrnující obraz, zvuk, hudbu, živá vystoupení, projekce, světelný design, kostýmy, kulisy, rekvizity, zejména ale plejádů (ano, to je to správně upadlé slovo), tedy plejádu oněch charakterů, mezi nimiž by neměl chybět okázale slizký macho Burning Boy, sličná Laura a prsatá Káča, bezzubý Vašek v šedém svetru vytahaném kily navíc, těch několika slovenských hochů z JAMU, co jsou všichni aspoň o půl metru vyšší než „Prince z Trenčína“, a klidně i transgenderový pán William, nakukující ze zákulisí a škubající svým vědeckým knírkem. Představoval jsem si, že takový komponovaný program:

a) doloží konzistentnost a košatost Panáčikových aktivit, o jakých si leckterý student FaVU pouze může nechat zdát.

b) uzavře jednu kapitolu Panáčikovi tvorby, aby se v magisterském studiu mohl pustit do artikulací nových obsahů a poetik.

Balokárska práca verze 2.0, tedy ta z roku 2016, se tomuto touženému klimaxu v základních rysech blíží. Představuje Panáčika jako inventora, choreografa a režiséra. Nechybí komika a iritace, obludárium charakterů se dobrovolně dostavilo. Rozsahem a náporom ovšem nepřekračuje Panáčikův standard. Vysněný katalyzátor jeho budoucí práce to nejspíše nebude. Velké oči vedoucího se přeci jen zalily slzami. Vedoucím však nejste kvůli plnění vlastních přání. Nanejvýš se studenta můžete snažit ponouknout, aby se hlouběji zamyslel nad tím, čemu se věnuje. Panáčik mluví o budování fiktivního univerza a jednotlivé výstupy přirovnává k dalším patřům jakési budovy. S jeho bakalářskou prací prý vstupujeme do jednoho z těchto pater. Potkáváme jeho obyvatele. Opět jsou to jakýsi loutkové lidé. Jejich životní prostor je izolován od světa tam venku. Žijí podle Panáčikova scénáře, který zaručuje kontrolu

na jejich konání. Smrt nastane vyškrtnutím ze scénáře. Nikdo mimo tento svět pro ně netruchlí, nezůstanou po nich ani dluhy.

Pokouším se citlivě naznačit, že fiktivní světy Tomáše Moravanského jsou působivé, ale zároveň se vyznačují velkou vzdáleností od všeho, co bychom mohli nazvat každodenností. Od té naopak chtějí ustoupit tak daleko, jak je to jen možné. Proto ty zatažené záclony, nepřírozená světla a bizarní úkony. Jakkoli to celé přijímám, připadám si trochu jako v nevěstinci. Tam nás také nic nerozrušuje, tam také nic nebolí a pokud už ano, tak jen proto, aby byla maximalizována požadovaná slast. Všechno je „jako na divadle“. Trochu moc distancované, abychom tím propadli do života plného rozporů a nejistot. Byl bych rád, kdyby se Panáček v budoucnu vyhlédl ven z okna a zamyslel se, za jakých okolností může vystoupit ze sterilizující kapsle své budovy. To je ale spíše srdečným přáním do navazujícího studia.

Komisi bych upozornil, že tato performativní instalace je pouze špičkou ledovce. Jako vedoucí si dovoluji vycházet nejen z ní, ale také z povědomí o mase pod hladinou. Za ta léta s Panáčkem jsem k ní uskutečnil velký počet ponorů. Proto práci doporučuji k obhajobě s hodnocením stupněm A.

Otázky k rozpravě:

Kolik pater může mít budova, než se propadne do sebe? Kdy bude čas ke změně její konstrukce?

Proč se tato instalace odehrává ve školním studiu? Co by znamenalo uskutečnit ji na místě, kam mají běžný přístup veřejnost, např. na vlakovém nádraží?

Máš rád Davida Lynche? Proč ano a případně proč ne?

Závěrečné hodnocení: Doporučuji práci k obhajobě.

Návrh klasifikace:A

Posudek vypracoval(a): Jiří Ptáček

Datum: 5. 6. 2016

Podpis: